

Naděžda Chalupníková, Ing. Eustach Mölzer jako technik ve službách pražské obce a architekt meziválečného systému veřejné dopravy v hlavním městě Praze, Praha 2015

Autorka se věnuje pozoruhodnému tématu, s nímž se tak často v bakalářských pracích nesetkáváme, organizaci dopravní situace ve vznikající Velké Praze v období První republiky a jejímu významnému organizátorovi, techniku, vědci, spisovateli a aktivnímu pražskému občanovi inženýru Eustachu Mölzerovi. Práce je o to překvapivější a přínosnější, že o dané velice významné osobnosti dosud neexistuje odborná studie odpovídající Mölzerovu přínosu a že bohatý pramenný archivní materiál týkající se této osoby, dosud nebyl zpracován. Autorka si nejen téma své bakalářské práce zvolila prakticky sama, ale také prošla ohromné množství archiválií archivu Národního technického muzea a Dopravních podniků, což je počín nejen chvályhodný, ale velice obohacující dosavadní znalosti dopravní organizace Prahy, ale i života v prvorepublikové Velké Praze.

Autorka nás postupně seznamuje se životem této zajímavé, téměř „renesanční“ osobnosti, pokud se díváme na rozsah Mölzerovy činnosti a zájmů, aby nám následně přiblížila problematiku dopravy a Elektrických podniků za První republiky a seznámila nás s prací a projekty inženýra Mölzera, mezi něž patřily i na svou dobu odvážné vize do budoucnosti, mezi něž lze řadit podzemní dráhu. Paní Chalupníková si vytkla za úkol zpracovat monografii ing. Mölzera, což je téma bakalářské práce zcela legitimní vzhledem k pozoruhodnosti a významu jejího „hrdiny“ a k nezpracovanosti tématu. Práce je velmi čtivá, místy je příběh pražské dopravy takřka napínavý, rozhodně velmi zajímavý.

Nicméně se čtenář neubrání dojmu, že se jedná především o encyklopedický přehled faktů o dopravní struktuře Prahy a její historii. Samotná hlavní postava se tu ztrácí v celkovém vyprávění situace a její činnost a práce nejsou dostatečně analyzovány, především její názory, korespondence, debaty s ostatními představiteli Prahy, s ostatními techniky a inženýry. Otázka zabezpečení zaměstnanců by byla rovněž velice zajímavá a vydala by na samostatnou bakalářskou práci, nicméně i ta je pouze nastíněna, aniž by se jednalo o analýzu problematiky a pramenů. Vystává otázka, zda se autorka neměla více zaměřit na každodennost v dopravě Prahy, na každodennost zaměstnanců v této oblasti, na argumentaci a debaty o zaměstnaneckých otázkách ve vedení podniků a podobně. Jedním slovem na problematizaci daného tématu, na argumentaci,

případné konflikty a jejich řešení, na život i na práci inženýra (v každodenní praxi) i řadového zaměstnance.

Autorka v závěru relativně často sděluje, jak by byl život v Praze skvělý, kdyby ing. Mölzer žil a mohl vše zrealizovat. Pro historickou práci není příliš žádoucí nadužívat citových hodnocení a už vůbec ne otázku „kdyby“, která do dějin nepatří. Srovnání s „moderní dobou“, autorka zřejmě myslí se současností, by mělo být podloženo fakty, ne jen opět citově zabarvený dojem, což ovšem neznamená, že by propojení historie a současnosti bylo plně nežádacím, ba naopak. Zcela tu chybí nastínění dalšího badatelského záměru.

Práce je doplněna velice zajímavými a částečně i zábavnými přílohami. Uvítala bych jejich širší komentář, případně i rozbor (rozhodně by stál za to, zvláště k ozřejmění každodennosti života zaměstnance dopravních podniků). Literatura k práci sice není hojná, nicméně pramenná základna stojí za to a její zpracování je velice hodnotné.

Vzhledem k velkému, dosud nezpracovanému archivnímu materiálu, který autorka prošla a ve své studii zprostředkovala odborné veřejnosti, navrhuji její bakalářskou práci hodnotit známkou velmi dobře (2), v případě vynikající ústní obhajoby i výborně.

PhDr. Martina Ondo Grečková, Dr.

Historický modul FHS